Najvyšší súd
Slovenskej republiky

1 Sž 21/2006

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
30 -05- 2007
Poradové číslo: 2428
Číslo spisu:
Prílohy/listy:
Vybavuje:

Právoplatnosť nadobudnutá dňa 30.5.2007
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 14.6.2007

# ROZSUDOK

## V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členiek senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, Phd. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci navrhovateľa **RADIO, a.s.** Prešovská 39, Bratislava proti odporkyni **Rada pre vysielanie a retransmisiu,** Nám. SNP č. 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne, takto

**r o z h o d o l :**

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/631/2006 zo dňa 21.3.2006, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom sa náhrada trov konania **nepriznáva**.

Navrhovateľ **je povinný** zaplatiť súdny poplatok 2 000 Sk na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky do 5 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

**O d ô v o d n e n i e**

Odporkyňa rozhodnutím č. RP/631/2006 zo dňa 21.3.2006 200 000 Sk podľa § 64 ods. 1, písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách (ďalej len zákon) v spojení s § 67 ods. 5 písm. c/ zákona za to, že dňa 21.09.2005 o cca. 24.00 hod. odvysielal program K-FUN, ktorý mohol narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, čím porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 1 zákona.

Navrhovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu dňa 19.5.2006 odvolanie, v ktorom poukázal na to, že „K-FUN je reláciou, ktorej vysielací čas je po 22.00 h (od 23.00 resp. od 24.00 hod), jej programová štruktúra je zameraná jednak na komunikáciu s pozvaným hosťom ako aj na kontakt s telefonujúcimi poslucháčmi, pričom nosnou témou sú otázky sexuality a erotiky ako takej."

Zdôraznil, že daná relácie je reláciou kontaktnou, s okruhom poslucháčov, ktorí sa podieľajú na jej obsahovom smerovaní. Samotní redaktori tejto relácie usmerňujú a vedú v tom smere, aby znenie relácie neprekročilo primeranú mieru otvorenosti, pričom relácia je doplňaná hudobnými blokmi.

Namietal, že znenie programu vysielaného dňa 21.9.2005 v rámci relácie K-FUN považuje za eroticky ladené, s humornými príspevkami pozvaného hosťa ako aj poslucháčov. Hoci sa relácia zaoberá témou sexu a sexuality, jej znenie svojim humorným ladením neskĺzla do kategórie pornografie, takisto neobsahuje hrubé, neodôvodnené násilie. Celý obsah relácie K-FUN, teda aj jednotlivé príbehy moderátorov, ani vzájomná konverzácia medzi moderátormi a poslucháčmi nie je v žiadnom smere spôsobilá vyvolať narušenie fyzického, psychického alebo morálneho vývinu maloletých. Násilie nie je v relácii propagované v žiadnej forme, nie to ešte v hrubej resp. neodôvodnenej forme.

Podľa jeho názoru relácia K-FUN nie je pornografická, čomu nasvedčuje oficiálny slovník Slovenskej akadémie vied dostupný na internete, ktorý označuje za pornografiu necudné zobrazovanie erotických pohlavných scén. Čo sa týka prídavného mena pornograficky, tým môže byť film, fotografie, literatúra, z čoho je zrejmé, že o pornografiu ide pri vizuálnom zobrazovaní, čo nie je v prípade rozhlasového vysielania možné. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na zákon č. 220/1996 Z. z. o reklame, ktorý uvádza, že reklama nesmie propagovať sexualitu zobrazením sexuálnych stimulov, nahoty alebo čiastočnej nahoty ľudského tela neslušným spôsobom, čo sa však opäť viaže na vizuálne zobrazenie a preto komunikáciu medzi moderátorom a poslucháčom navzájom o sexe nemožno označovať ako pornografickú.

Nakoniec namietal uplynutie lehoty na uloženie sankcie vyplývajúcej z § 64 zákona, keďže odporkyňa sa o porušení povinnosti dozvedela pred 25.10.2005, nakoľko týmto dňom začala na svojom zasadnutí správne konanie. Zákona stanovuje 6-mesačnú subjektívnu lehotu na uloženie pokuty, ktorá začína plynúť okamihom, ktorým sa dozvedala o porušení povinnosti, pričom zákona začiatok lehoty neviaže na začatie správneho konania, ani na rozhodnutie o porušení povinnosti. Uviedol, že je jednoznačné, že odporkyňa sa o porušení dozvedela pred 25.10.2005 a to na základe Monitorovacej správy č. 13/05/RO, no pokutu uložila napadnutým rozhodnutím ako uvádza dňa 21.3.2006, avšak na obálke je uvedený dátum podanie až dňa 28.4.2006, teda až 6 mesiacov po začatí správneho konania, čím bola lehota zmeškaná.

Odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Namietala tvrdenie navrhovateľa, že „samotní moderátori tejto relácie jednotlivých telefonujúcich poslucháčov usmerňujú a vedú v tom smere, aby znenie relácie neprekročilo primeranú mieru otvorenosti." Uviedla, že z prepisu relácie je zrejmé, že moderátori sa nijakým spôsobom nesnažili udržať reláciu v hraniciach slušnosti, ale priam nabádali poslucháčov, aby pri vykresľovaní sexuálnych zážitkov zachádzali do detailov a opisovali ich hrubým slovníkom.Dodala, že moderátori mali možnosť jednotlivé e-maily poslucháčov selektovať takým spôsobom, aby príspevky nevhodného charakteru v programe neodzneli.

K námietke navrhovateľa týkajúcej sa definície pojmu „pornografia“ uviedla, že sankcia bola uložená za porušenie § 20 ods. 1 zákona, tzn. za to, že navrhovateľ porušil svoju povinnosť zabezpečiť, aby sa nevysielali programy a iné zložky programovej služby, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, najmä také, ktoré obsahujú pornografiu alebo hrubé neodôvodnené násilie. Uviedla, že programy vyšpecifikované v § 20 ods. 1 zákona nesmie vysielateľ vysielať vôbec, t. j. je povinný zabezpečiť, aby takéto programy neboli zaradené do jeho programovej skladby.

Programy podľa § 20 ods. 1 zákona sú také, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a sú za hranicou všeobecnej akceptovateľnosti spoločnosťou a z toho dôvodu ich zákonodarca zakazuje vysielať, keďže jeho úmyslom je ochrana maloletých, resp. zabránenie akejkoľvek možnosti kontaktu maloletých s takýmito zložkami programovej služby. Výpočet obsahov, na základe ktorých ide o programy podľa § 20 ods. 1 zákona je demonštratívny.

Nakoniec sa vyjadrila k námietke uplynutia lehoty na uloženie sankcie. Uviedla, že Rada má postavenie orgánu s celoštátnou pôsobnosťou, je orgánom sui generis, a teda jej činnosť nie je zabezpečená tak, ako u iných ústredných orgánov štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou. Poukázala na znenie zákona, podľa ktorého je Rada kolektívny orgán a má 9 členov. Na platné uznesenie je potrebný súhlas najmenej piatich členov. Riadne zasadnutie sa konajú dvakrát do mesiace, mimoriadne zasadnutie zvoláva v prípade potreby predseda Rady. Kancelária rady plní úlohy spojené s organizačným, personálnym, administratívnym a technickým zabezpečením činnosti Rady.

Pripomenula, že podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona do pôsobnosti Rady patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa zákona i podľa osobitných predpisov. V súvislosti s tým vykonáva kancelária Rady monitoring konkrétnych programov, pričom pre potreby rozhodovania Rady sa vypracuje monitorovacia správa, ktorá obsahuje prepis napadnutého komunikátu a analýzu a táto sa následne predkladá Rade na zasadnutí. Teda až vtedy sa Rada prvýkrát dozvedá o možnom porušení zákona. Monitorovacia správa č. 13/05/RO bola predložená na zasadnutie Rady dňa 25.10.2005, teda v tento deň sa Rada dozvedela prvýkrát o možnom porušení ustanovenia § 20 ods. 1 zákona a začala vo veci správne konanie č. 372-PgO/O-1883/2005, v rámci ktorého prijala napadnuté rozhodnutie na zasadnutí dňa 21.3.2006. Je teda zrejmé, že lehota zmeškaná nebola.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. b/ OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní, dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V prejednávanej veci skutkový stav nebol sporný. Navrhovateľ ani v správnom ani v súdnom konaní nepoprel odvysielanie programu K-FUN dňa 21.9.2005 o cca 24.00 hod. ani jeho obsah a znenie. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky preto bolo posúdiť, či odporkyňa nepochybila, keď v napadnutom rozhodnutí prijala záver, že navrhovateľ porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 20 ods. 1 zákona.

Po preskúmaní administratívneho spisu a napadnutého rozhodnutia z hľadiska námietok vznesených navrhovateľom dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že tieto nie sú opodstatnené. Napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, závery odporkyne sú vyargumentované a zodpovedajú zásadám logického myslenia a správneho uvažovania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby sa nevysielali programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, najmä také, ktoré obsahujú pornografiu alebo hrubé, neodôvodnené násilie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s rozhodnutím odporkyne, že predmetný program je programom podľa § 20 ods. 1 zákona, pričom jednotlivé výroky odprezentované v programe ako aj celková obsahová náplň programu, sú za hranicou všeobecnej akceptovateľnosti spoločnosťou a ich obsah môže narušiť morálny vývin maloletých a z toho dôvodu nesmie byť zaradený do programovej skladby vysielateľa.

Nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že pri pornografii musí ísť o vizuálne zobrazenie erotických pohlavných scén, pričom pornografický môže byť film, fotografie, literatúra. Pornografiou je zobrazenie súlože, iného spôsobu pohlavného styku alebo obdobného sexuálneho styku, alebo obnažených pohlavných orgánov smerujúce k vyvolaniu sexuálneho uspokojenia alebo vzrušenia inej osoby, pričom pod zobrazením sa rozumie akékoľvek sprístupnenie pornografie inému, bez ohľadu na to či obrazom, písaným slovom alebo zvukom.

Z prepisu programu vyplýva, že v rámci relácie boli odvysielané pasáže obsahujúce prvky pornografie ale aj príspevky zasahujúce do dobrých mravov, dehonestujúce osobnosť človeka, zvýrazňujúce pudovosť. Jazyk používaný ako telefonujúcimi poslucháčmi tak i moderátormi bol vulgárny a oplzlý. Navyše z prepisu relácie je zrejmé, že moderátori poslucháčov i hostí nabádali k detailnému opisu sexuálnych zážitkov, sami používali vulgárny slovník a mnohé ich komentáre k príspevkom boli mimoriadne ponižujúce a hanlivé.

Preto záver odporkyne o porušení povinnosti vyplývajúcej z § 20 ods.1 zákona má takto podklad vo vykonanom dokazovaní a zodpovedá zasadám správneho uváženia. Tým bol súčasne naplnený právny dôvod k uloženiu sankcie podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona v spojení s § 67 ods. 5, písm. c/ zákona.

Námietka navrhovateľa, že relácia je erotická a aj rôzne televízne stanice vysielajú erotické relácie, je absolútne irelevantná a navrhovateľ sa týmto nemôže vyviniť z porušenia povinnosti tak, ako to bolo ustálené v napadnutom rozhodnutí odporkyne.

Rovnako súd neprihliadol na námietkou navrhovateľa o uplynutí subjektívnej lehoty na uloženie sankcie s poukazom na dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí, s ktorými sa súd stotožňuje.

Podľa § 64 ods. 3 zákona Rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Subjektívna 6-mesačná lehota začala odporkyni plynúť v deň, keď sa ako orgán dozvedela o možnom porušení zákona a to na základe správy predloženej na zasadnutí Rady, teda dňa 25.10.2005. Keď teda odporkyňa rozhodla o uložení sankcie dňa 21.3.2006, urobila tak pred uplynutím subjektívnej 6-mesačnej lehoty.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250q ods. 2 OSP napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 250k ods. 1 OSP a zo skutočnosti, že odporkyni žiadne trovy konania nevznikli.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 2 ods.4 (položky 10 písm. c/ sadzobníka súdnych poplatkov) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné podľa § 246c ods. 2 vety druhej OSP.

V Bratislave dňa 19. decembra 2006

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky -10- BRATISLAVA

**JUDr. Igor Belko**, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Králová